

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spai měrný
Cerstwosc da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dželaš,
Wšědne dny;
Džeń pak swja ty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Ziwnosc je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Serbiske njedzelske kopjeno

W Budyschinje

14. dezembra 1930

Bautzen

Samolwity redaktor farar Wjrgacj w Roskaczach. — Čištacz a naklad Šmoterjez Inhičizščejeńje a knihańje, šap. dr. i wobm. ruč. w Budyschinje
Wulhadža kóždnu šobotu a placzi šchwórczleńje 108 šlotych pjenježtow

3. njedzela adventa.

Luč. 3, 15—17.

Zako šo tón lud nadziješče a wšchitzy we šwojich wutrobach šebi myšlachu wot Jana, hacž wón šnadž Khrystuš njeje; wotmołwi Jan a džesche k wšchitkim: „Ja wšchak kšchczu waš i wodu; wón pak šylnišchi ja mnu dže, kotrehož nješym hódny, šo hych ja te rjemjenje jeho črijow roswojaš. Tón šamy budže waš se šwjatym Duchom a i wohenjom kšchczicž; w kotrehož ruzny je tón wěješki kopacz, a wón budže šwoje huno wuczišcizčič a budže pšehenzu do šwojeje bróžnje šhromadžicž, a te pluwny i wěcznym wohenjom špalicž.

Popředni wulki profeta štareho šluba, kiž ma nastup noweho čaža šwojemu ludej šjewicž, wulki adventiški předac Jan tón kšchčenik tu k nam rěczi. Šchtož je profeta Malachias (3, 1) wěšchzil: „Šlaj, ja pošćzelu šwojeho jandžela, kiž přjedny mje pucž pšihotowacz dyrbi“, to je po Šesukowym šlowje wo Janje prajene. Tu widžimy, kak je Jan šwój nadawš dopjelnik.

Lud běšče toho měńjenja, šo je Jan šnadž Khrystuš. Kak bě na to pšihichol? Nuša tamneho čaža bě pšches měru wulka. Š wojnamy bjes pšchestacža a i njeměrom a se šwadami politiškich štronow běšče lud wothudnył. Nětko čzežke brěmjo zušeho knježitwa na Židach ležešče. Rom bě šwoju čzežku ruku na šwjatny kraj položil; želešna kroczel romškich wojakow šo na hašach šwjateho města wothložowaišče, dawki běchu pšches měru wulke. Jeružalem bě „wobžadžena krajina“, wobndlerjo šurowosczi wojakow wuštajeni; haj, we šwjatym měšće i Božim tempłom tež šylny njepšchecželški

hród šteješče. Njebšče to hižo hańba a hanjenje? Š horzym žedženjom zyly lud na pomoc, na wumoženje i tutoho hubjenještwu woczakowaišče a to pšches šwojeho mešiaža. Šdnž budže tón šwoje kraleštwo pošćajicž, budže šo Šrael ša Boži lud pšchede wščem šwětom šjewicž, kotremuž ma wšcho podane hycž. Potom šmeje wšcha nuša šwój kónž. Tež Jan tón kšchčenik běšče šyn šwojeho luda, kiž šo toho nadziješče. Zako w jaštwje šedžešče a Šesuš pšchezo hišchče na to njemyšlešče, šwoje kraleštwo pošćajicž, bu njewěšty, hacž je Šesuš woprawdže Khrystuš, a dašče šo prašhecž: „Šny ty tón, kotryž pšchicž ma, abo dyrbinym na drugeho čžakacz?“ (Mat. 11, 3.) Tak zyly Šraelški lud na mešiažowe pšchicženje čžakajšče.

Šwonkownej nušy šo šnutštowna runašče. Na šwjatym měšće drje kad i woporneho wołtarja k njebju štupašče, na šabacže a na wulkih šwjedženjach drje šo pšalmy k Božej čzešćzi špěwachu, ale štara bohabojošć a šwěrnoscž běšchtej šo šhubiloj, šo profeta škorzi: „Tón lud šo ke mni pšchiblicžuje se šwojim ertom a čzešćzi mje se šwojimaj hubomaj, ale jich wutroba je daloko wote mnje.“ (Šes. 29, 13.) Myšle běchu na šemšte wězy, wobšedženštwo, kubla a wužiwanje čželnych lošchtow a žadošćzow šložene; na Bohu a jeho šakon běchu džen a bóle šabnyli. Najšpěšchi a pobožni mužojo w ludu šo nadzijiachu, šo woczakowany mešiaž Šrael šažo k Bohu wróczo dowjedže. Tak tež Jan tón kšchčenik, kiž wě, šo budže Khrystuš tež i wujednarjom šwojeho luda i Bohom, i wóžerjom k Bohu, niz jenož i kralom, ale tež i wušchšchim měšchnikom šwojeho Bohu šwjecženeho luda. Ššwojich wucžobnikow na Šesuja i tym pošća: „Šlej ,to je Bože jehnyo, kiž

šwěta hrěchi nježe.“ Tuž šwój nadawš snajesche. Tutomu Khrystušeji dze pucz k šwojemu ludu pšchihotowacz. To je jeho jeniczke wotpohladanje a prózowanie. Semske wězy jeho njejimaja. Šchtož drje druhim starošće nacžini, kaž jědž a picže a drašta a tohorunja, to jemu žaneje starošće njenačžini. Šchtož runje puščžina poskicža, to je jemu doščž, i tym je špokojom. Jeho jeniczka starošć je ta wo šbožo dušchow, wo wumoženje luda. Tohodla je to přenje, šchtož šebi žadašche, šo bnych šo hrěcha wostajili a šo we šwojej wutrobje k Bohu pšchiwobrocžili: Čžinčže pokutu!

Jako bě nětko tam w puščžinje pšchi Jordanje tutón profeta i powěščžu postanyl: „Bože kralestwo je šo pšchibličžilo“, dha džěšche mózne hibanje, wulke rošhorjenje pšches žyly lud. Š čžrjódami ludžo k njemu thwatachu. „Tehdy džěšche won k njemu město Jerusalema a žyła židowška semja a wšchitón wokolny kraj pšchi Jordanje.“ A wšchitžy we šwojich wutrobach šebi myšlachy wot Jana, hacž wón šnadž Khrystuž njeje. Kajki hluboki šacžiščez je tola tón muž čžinik! Pšchi tym njeběšche žadny jenicžki džiw čžinik, njebě ša nimi šchoł; ale šchtož čžyšche jeho šlyšchecz, měješche k njemu pšchicžič! Pšchi wšchem wušpěchu pak pokorny wostawa; šnaje mjěny, kotrež šu jemu štajene; wón ma jenož je šlužobnikom šplnišcheho bnyč, kiž ša nim pšchicžič, pornjo kotremuž je tajki niški, šo je jenož hódny, jemu najnižšchu wotrocžkowu šlužbu wopokajacz, kaž na pšchiklad rjemjenje jeho čžrijow rošwjajacz. Jemu ma pucz pšchihotowacz. „Ša waš kšchczu i wodu.“ Tuto i wodu kšchčenje je widžomne šnamjo ša wučžičženje. Šdžez ma Khrystuž šacžahnyč, tam njeje ša hrěchi žaneho městna. Tohodla je Jan šebi žadał, šo bnych šo hrěchow wostajili: Čžinčže pokutu! A čži, kotšičž šo wot Jana kšchczicž dachu, wušnachu i tym šwoje hrěchi. Tuta kšchčeniza běšche šnamjo jich pokuty. Tucz i wuššchčen i běchu hotowi, toho Šbóžnika witacz. Tak je Jan jich na toho Knjesa pšchihotowal. Wjetšcheje možy njeměješche. Wón njebě Khrystuž, tón Šbóžnik jich dušchow. Wón móžješche hrěchi wotkryč, ale niz pšchikryč. Tuto móž měješche šplnišchi, kiž ša nim džěšche: Khrystuž. Wo nim praji Jan: „Tón šamy budže waš se šwjatym Duchom a i wohenjom kšchczicž.“ Wot njeho nowe njeběšče žiwjenje wukhadža. Wón móže a budže jich i horliwej možu šwjateho Ducha a se šwjatym wohenjom napjelnicž a tak jich roššwětlicž, šo bnych hnadu a lubošć toho póžnali, kiž jim hrěchi wodawa, jich wot čžerta a šmjercže wumože a jim wěčnu šbóžnošč dawa, a šo bnych jako Bože džěcži we wješelej pošplušchnošč i Božim kašnjam pšchecžiwu hrěchej a wšchem šnym žadoščžam wojowali, šo bnych pšchekadženi do Khrystužoweho kralestwa na wšchem žohnowanju ša čžaz a wěčnošč džěl měli, kotrež jim Jesuž jenicžy pšchinježe. Š toho, hacž maja Jesuža ša Šbóžnika abo niz, wšcho ša jich wěčne šbožo wotwižuje, pšchetož „w jeho ruzy je tón wějeryny šopacz a wón budže šwoje huno wučžičžicž a budže pšchenžu do šwojeje bróžnje šhoramdžicž a te pluny i wěčnym wohenjom špalicž.“

Tež my mamy šrudny čžaz, we wšchelakim nastupanju podobny na tamny w Šraelškim ludu. Šhubjena wójna je nam něhdušche šamožništwo a přjedawšche derjeměče wšala a nješnježny dolh napožžila, šo štrowe hošpodařstwo našcheho žyšeho luda tónž wošmje. A tomu je roškora, hněw a rošhorjenošč mjes politiškami štronami tajka wótra, šo čži šo hidža, haj šabija, kiž šu tola štawy a bratšja šamžneho, nětk tak nješbožowneho luda. Najšhoršche pak je tež to pola naž, šo je jich wjele Boha wopušchčžilo a do wěčneho žiwjenja wjazy njewěri, haj, Boha, wěru a wěryžnyh šjawnje hanja. A tola pšchi tym wostanje: „Prawdoščž powyšchi lud, ale hrěch je ludži škaženje“ (Pšchikž. Šal. 14, 34.) Š wotkel nam

pomož pšchicžič? Žadny čžlowješ njemóže tu pomhacz. Šswjaty advent pak dze nam w tutej nušy Janowu šlužbu wopokajacz a naž napomina: Čžinčže pokutu, šo by mohł Jesuž pola naž šacžahnyč, naž se šwojim šwjatym Duchom napjelnicž, šo bnych šami jeho byli, Boži lud, šnutska šažo wuštrawženi, šo bnych prawda a prawdoščž šažo šwoje městno mjes nami mělej.

Potom i nami šažo dopředka a horje póndže, potom šo tež njetrjebamy pošlednjeho šuda bojecž. Kaž najprijedy pšchenža a pluny hromadže leža, tak wěryžny a njewěryžny na šemi hromadže bydla. Šdnyž pak budže Khrystuž jako šudnik na žiwnyh a morwnyh šonu šwoje huno wučžičžicž, dha wěryžny, jeho wumoženi, do jeho šbóžneho kralestwa póndu, njewěryžny pak, kiž nješku plody wěry pšchinješli a šo pluwam runaju, šo šacžahnyč.

Bož žohnuj nam šwjaty adventski čžaz a roššwětlij naž se šwětłom šwjateho Ducha, šo bnych póžnali, kaž i nami šteji, hžže mamy šwoje šbožo pytač, šo bnych šnowa Jesuža ša šwojeho Šbóžnika do šwojich wutrobow a domow pšchijeli, pšches jeho hnadu Bože džěcži a škóncžnje herbožo wěčneho žiwjenja byli! Šamjen.

Hodownicžka.

„Šdžeha póndžemy hodownicžku?“ woprašča šo Marja.

„Hodownicžku?! Čžješ ty hodownicžku na reje hicz?“ i napšchecžiwu šana.

„Še dha to šchto dale? Wšchako wšchitžy thodža!“

„Wšchitžy? To drje tola rěka, hubu pšchajara wocžinjecž. Šchtoha thodži přeni džěň rócžnyh čžazow tu pola naž na reje? — Wěšo, prawje wšchak majš. Tež tajke holžy, wo kotrychž šebi nješnyh myššli!“

„Ty měniš šušhodžiz šanku, niz wěrnó, šana? A Delnich Marju?“

„Nó haj. A druge holžy tež hišchče, pšchi kotrychž šo džiwajš, šo štaršchej dowolataj, runje na přenim dnju rócžnyh čžazow na reje hicz“, wotmołwi šana Marji. „Wo holžach mjelčžmoj radšcho!“

„Šaj, ale čžehodla niz hodownicžku abo hewak přeni džěň, šana?“

„Wěšch dha ty, šo bě přeni džěň hacž dotal šamo ša šwajšy šawrijeny? Wola nana a macžerje štej nješnježliwej wězy: hodownicžka a reje, hodowny šchtom a pod nim nutna wješela šwójba a hodowny šchtom a pod nim šo wjercžate a škatate žiwe čžlowješke džěcži, čžicha hródžicžka se šobitom a harowata, juškata, teptata rejwanška šubja!“

„Šaj ale . . .!“

„Njepraj hake ale! Praj šebi šama, hacž ma to, přeni přeni džěň hodow rejwacz, hišchče něšchto hodowneho na šebi a něšchto kšchecžijanske? Še šo revoluziji poradžilo, tež pola naž na našchich šerbškich wšach powrócžicž wšcho kšchecžijanske šacžucže. Ša dam macžeri čžičže prawo. Wona praji: Ša holža abo tón holž, kotšičž Jesužowy narod i rejemi šwjecža abo kotšičž šo štanjenemu Knjesej i rejwanjom džakuja ša pšchewinjenje šmjercže, čži šu Šbóžnika pšchekadžili!“

„Alle šana! Kaš móže wašcha macž tole prajicž!“

„Marja! Praj: Še to na wšchem pošledku hinaš? Man praji: To je runje tak wrótne a nješpšchitžojne, kaž na dnju, na kotrymž našchich padnjennyh wopominamy, rejwacz!“

„To wšchak ja tež praju, šana!“

„Nó, tuž hlaj, to podpšchajšch tola žyly nanowe — a tež macžerne šłowa!“

„Kať dha to mēnišch, Hana?“

„Na dnju padnjennych spominamy drje na lubnych padnjennych — ale pať tola jenož na čłowjekow a wopominamy jich wulke skutki śwěry a lubošcže, — ale pať tola jenož čłowjeskeje śwěry a lubošcže. Sodny pať a jutry a tež śwjatkki je to Bóh sam a šu to Bože wulke skutki wěcžneje śwěry a lubošcže!“

„Hana!“

(Potracžowanje.)

Swony.

Njedawno pižachmy wo wošebitym swonje. Dženža tu šnowa něščto se štawjnow swonow.

Do wójny wjśajše najwjetšchi swón złyje semje we Moskwe w Kremlu. Tutón běchu w lěcže 1633 w cžažu wulkeho hloda šleli. Jato šo 1813 město palešche, padže swón dele. Wón njebu wjazn na wěžu powěšny, ale šteji pšched zyrkwju na podmurjowanju.

Dženža ma japanške město Osaka tu šwalbu, wobšedžecž najwjetšchi swón złyje semje. Swón je haťle někotre lěta štary. Je jubilejny swón. Dopomina na buddhištskeho reformatora š mjenom Štofu. Tutón bě pšched 1300 lětami žiwj a škutkowajše ša roščěrenje buddhizma. Swón je 8 metrow wyšoki a waži 240 000 kilogramow.

Tež Peking ma wošebje wulki swón. W tutym šhinškim měščje šhowaja hobřišči swón š lěta 1403. Wón bu tehdy po pšchikašni tehdomnišcheho šhinškeho šhěžora laty.

Bóřny drje nětko čitamy rosprawy wo nowych wulkih Bufecžanskich swonach. To šajimuje pšchirunowacž. Tak móžesh šebi tamne hobryny haťle prawje pšchedštajecž.

Zyrkej a štat.

W Pruskej bu 19148 šlepnych nalicžennych. Šladajo na licžbu wobndleri, je mjes 100 000 wobndleri pšchezo 50 šlepnych. Wjetšcha položja š nich je mužškeho rodu, mjenujžy 11 062. To je 58 procentow. Na žónške rosdžela šo 42 procentow; to je 8086. Šdy po tutym dale licžišch, namakašch, šo šu mjes 100 000 mužštimi 60 šlepnych, mjes 100 000 žónštimi 41. Š tych 11 062 mužškich šlepnych je 1 382 — abo 12,5 procenta — wójniškich šlepnych.

Póľka njewojuje jenož pšhecžiwu němškej mjeišchinje, ale tež pšhecžiwu ewangelškej zyrkwj. Ša to je nam dopočas, šchtož póľške nowiny wuškwalujo pšchu: Němška ewangelška zyrkej w Althütte pola Čarnikawy bu ewangelškej wošadže wšata a póľško-katolškej wošadže pšchikwojena. Wošada Althütte čže 1931 šwjecžicž jubilej šwojeho 300lětneho wobštacža. Tutón namožny podawš je mjes Ewangelštimi wulki njeměr šbudžik; na to šo čžim mjenje džiwajsch, hdyž šhonišch, šo je wtamnej wošadže wjele mjenje póľško-katolškich wobndlerjow hacž ewangelškich. Tohorunja bu „Janowemu rjadej“ šhorownja we Bandsburgu wšata a štatnemu wokrijekej pšchepodata. To šo šta na reformaziškim šwjedženju (!!!). Ša šstupjeť šapokaša pšchi tym 5 póľško-katolškich mnišchlow. Tute maja tam šlužbu wothladowaršlow šaštawacž. Ewangelške diaconišny buch ušowane, dom tak rucže hacž móžno wopuščicž. Šižo 3. novembra bu jim wošjewjene, šo njemóžej w domje žane hospodowanje wjazn doštacž. A to wšhitko, hacž runjež bě šo wošebje wucžinišo, šo šarjadowanje doma a wothladanje šhornych na pšchezo ewangelške diaconišny šašhowaja.

— Hacž je tole wšcho jenož wola a čžinjenje štata abo hacž šu tu tež mozy katolškeje zyrkwje šobu w džele?

Wšchelate š blišta a šalofa.

Š Barta. 2. njedžela adventa běšche w zyrkwj w Barcže zyrkwiniška wšitazija, pšchi kotrejž šo žyla wošada wobdželi. Rano we 8 hodž. pšchewodžichu zyrkwinišny prijdštejiczerjo knješa šuperintendentu Šröhliča, knješa wnišchšcheho wokriješneho zyrkwiniškeho radžicžela Thomajša a wnišchšcheho šararja Šarjenka do Božeho domu. Tu poščicži šo jara lubošny hnujazn napohlad. Runje běšche Bože šlónčžo šelšhadžako, ale do dokelž mrócžele jo pšchikrywachu, bě hišchcže čžmowe, tohodla běšche zyrkej elektrišny wobšwětlena. Na dupje šwecžejše šo adventiški wěnz, horjelach adventiška hwěšda. Woktar běšche rjenje wupyšchenn. Na nim ležejše krašna młódra plachta, kotruž je młodžina pšched 4 lětami š šapokašanj u knješa šararja Mróšata darila, š nej nowy běny rub, kotruž je towarštwu žonow š dopomnjenju na wšitaziju darilo, we kotrejž šu nětki šobuštawy wuštojnje dželali a 3 mjeišche rubny, kotrejž maja šo pšchi špowědži trjebacž. Najrjenšcha pšcha pať běšche wulka šerbška wošada, kotraž běšche šo šelšchka. Šředowanje mējeshche wošadny jara wo prijdšpřižanym telšcže Mat. 9, 1—10. Po tym štupi šerbški wšitator, knj. wnišchšchi šarar Šarjenk, na woktar a rěcžejše móžnje a šhutnje wošadže po šlowje šjewjenje Jana 22, 20: „Šlaj, ja pšchindu bórny.“ Na to poštrowi knjes šuperintendentu š němškej rěcžu Šserbow. Šserbška šredarška konferenza běšche pšhecžiwu temu była, ale našchim Šserbam je šo to jarku lubiło, pošnachu wšchaf š jeho šlowow, kaťku čžopku wutrobu ma

Konfordanja

š nowych šerbškich špěwarškich.

Ty, Božo, dyrbišch mój džel woštacž	406, 9
Mój Božo, š nohomaj čži padam	406, 11
Bóh njeda nam šo wěcžnje šhubicž	407, 3
Mi čže-li Bóh wšcho druhe rubicž	407, 6
Hacžrunje wjele brachow widžu	407, 7
O šhwalena budž škať	408, 4
Božu, hnady njehódni	409, 2
Džak čži budž ša twoju hnadu	411, 5
Šchtož Bóh Knjes w kašnjach pšchikaša	412, 2
Naš šludne myšle šjebachu	412, 3
Tón pšched Bohom šam prawy je	412, 8
Šrěch bywa š kašnjow pošnaty	412, 9
Hacž by šo runje daťo čži	412, 12
Budž šhwalba šwjatej Trojizny	412, 13
A hdy by tež mój štary doľh	413, 4
Budž, Ješom Šhryšchcže, šhwaleny	413, 8
Pod hněwom Božim ležach šhudny	414, 2
To, Božo, wušnacž mam pšched tobu	414, 3
Riž bohaty šy na šmilenu	414, 5
Nam daj, to š wyšoka brón mamy	415, 6
Kať bliščicži šo šněh	417, 8
Budž šhwaleny ty	417, 14
Ja šleho ducha wotrocžš běch	418, 2
Tuž Bohu žel wot wěcžnošcže	418, 4
Bóh Šsyn bě Wótzu poškuššny	418, 6
Tuž, Božo hnadny, šwěryny	419, 7
Šdyž tak je Bóh nam Šsyna dať	420, 4

wón ja Sserbow. Do zwjedžensteho cžaha k němskej Božej službje dop. w 10 hodž. šastupi tež kollator zyrkwje, knjes prinz je Lippe nad Bartom. Po němskim předomanju mějesche knjes superintendenta visitazisku rěč po šjewj. Jana 3, 20 a šapšchimny mnohe wutrobny. Na šerbstej a němskej Božej službje špěwašche zyrkwinski thór pod wodženjom knjesa kantora Běmara „Wotewěcže durje ščěroko“ wot E. Babiš a pošawništojo, kotřiž šu tež ščěrlišch přehwodželi, pištachu šchtucžku wot Mašbery. Po němskej Božej službje wohladasche šej knjes superintendent zyrkej a pohrjebnišcžo a šaru. Pop. 1/23 hodž. běšche Boža služba ja džěczi a ja młodžinu. Běšche jara derje wopytana. Tu rěčješchtaj tež visitatoraj džěcžom a młodžinje a šrosumišchtaj, do wutrobow rěčžecž. Pop 1/24 hodž. po tym, šo běšche knjes superintendent šo š wučerjom wožadny rosřěčžował, běšche wožadžina šhromadžina; tež pšchi njej běšche Boži dom pošny. Knjes superintendenta rěčješche wo bėdženju ewangeliškeje zyrkwje w nětcžišchim cžaku a powėdašche wo wulkich nušach, ale wėdžješche tež wutrobny napjelnicž š throblošcžu a nowe nadžiju. Wožadny šaraš rosprawješche wo wobštejnošcžach we wožadže. Wón mějesche wjele šhwalicž, na pšchiklad, šo wožadni šwėru šemšchi a šepowėdži šhodža, šo je woporliwošcž wulka — dobrowólnych darow ša zyrkej je — dwójžy tak wjele kaž šakonške dawanje — ale dnrjbješche tež škoržicž na wšchelake brachi, wožebje šo Šserbstwo tak žalostnje wotebėra a napomina k šwėrošcži k zyrkwi a k Šserbowštwu. Na to rosřěčžowašche šo knjes superintendenta š zyrkwinskimi pšchedštejčerjemi a wobhlada šebi archiw a zyrkwinske knihi, tak šo běšche visitazija hagle wječžor po 8 hodžinach še šonzej. Džen visitazije běšche žohnowany džen. Bóh daj, šo šymjo, kotrež bė na njej wušyte, ššhadža a plody nješe. Bóh žohnuj lubu Bartšku wožadu!

Šchtóž Bohu wšchón šo dowėri	420,	7
Prawy ščinjeny ja budu	422,	4
Bóh wšchał nima wašchnje lawa	423,	3
Bóh, tak wėrnje kaž je žiwny	423,	4
Bóh niž jeno šwoje džěczi	423,	6
Šandželjo tež, Bože wójška	423,	8
Šdn by tšžaz šwėtow bylo	423,	11
Čžešcž je šad, šo bórny šhubi	425,	3
Čhzešch ty w šlócže ležo wostacž	425,	8
O kražne a wėcžne, o dary wny š Boha	426,	4
Mje Boži Duch tu wodži	428,	6
Šdnž bojošcž šechze na mnje	428,	7
Eswėt budže rošlamany	428,	10
Ty pšchecželo, dašch dary Božej' hnadny	431,	2
Bjes cžurcža chžu ša nim šlėdžicž	432,	7
Me wny, wny bjesbóžni	433,	8
Šaj, šnutšchach šu ššchěšcženjo š bójšleho w.	434,	4
Wny, kiž šcže přjedny Bože džěczi	436,	2
Šchtóž šwojoh' bratra hani	437,	5
Tuž špominacž na Boha	438,	6
Bóh Knjes cžėlo š dušchu mori	439,	7
Kak budu w wulkim wježelu	440,	4
Ponižny ty štajnje budž	442,	6
Božu cžješcž měj we mnšlach	442,	10
Sprawni, kaž šu hošbje, budžcže,	443,	3
Štražuj, bješ šo na šedžbu	444,	5
Šdnž Bóh budže prošchenny	444,	8
Ja Bože džěczi lubuju	445,	2
Njej' Bóh tež tebje lubował	445,	5
Ty dnrbišch w bratrškej lubošcži	445,	7

S. Butež. Šarđženu pøndželu rano bėchu šo našche nowe šwonny do Pomorz dowješke, a wutoru šmy je šzwjedženšny witali a pošwječžili. Dny dolho bėšche šo wožadna młodžina do džėla dała, bė rjane šelene pletwa nawika a cžestne wrota štajila kaž tež Boži dom wulkotnje wupyšchila. Wutoru pšchipošdnju w 1 hodž. hibašche šo jara dolhi šzwjedženški cžah, na kotrymž šo šchulške džěczi Bufečžanškeje a Rašlowškeje šchule, wot ff. wučerjow nawjedowane, woješke towašstwo, towašstwo ščėlžow, šerbške narodne špėwne towašstwo Radošcž a Šsołoš š thorhojemi, wožadna młodžina w jara šhwalobnje bohštej licžbje š mnohimi thorhojemi, pošawnony a zyrkwinski thor, gmejnšny a zyrkwinšny šastupjerjo wobdžėlichu, š šarškeho dwora do Pomorz na dwornišcžjo, hđžėž wošny je šwonami, kražnje wudebjene, tohorunja šonje, do wošow šapšchėnjene, cžakachu. Šdnž bėchu šo do Butež dowješke, šo nowe šwonny pšched Božim domom je špėwom, hudžbu, narěcžu wožadneho šararja a modlitwu šzwjedženšny pošwječžichu. Nješmėrne šyly luda šo pšchi tym wobdžėlichu. Šswjatocžnošcž wonkach dnrjbješche šymškeho cžaka dla, runjež bėšche dotał wubjernje rjany, šrotko hncž. Po pošwječženju šo we wutepjenym Božim domje šzwjedženške šemšchenje wotmė. Šelko ludže drje njeje našch wulki Boži dom hušto widžak. Mnošny dnrbjachu w thodach štejecž. Ščěrlišche, š pošawnami pšchewodžane, šklincžachu, pošawnny šame hudžachu, wožadny šaraš mějesche šzwjedženške předomanje a rosłožowašche wožadže napižma šwonow, šerbške a němske. Zyrkwinski thór šanješe móžnje: Šswjatny je Knjes. Š wušpėwanjom ščěrlišcha, kiž šo na pošwječženju šwonow počahuje, šo šwjatocžnošcž ššonczi. W pšchichodnych dnjach šo najpřjedny dotałne šwonny š wėže wošmu a potom šo nowe šorje šcžahaju, wobcžėžne a došcž štrašchne džėla, kotrymž chžnył šo Wšchėžomóžny dacž bješe wšcheho ššlodowanja derje radžicž. Nowe šwonny pak njech mnohe cžahny našchej lubej wožadže je žohnowanjom šluža. Š wulkimi woporami a wulkej lubošcžu je šebi wona je wobštaraka, š radošcžu je witała. Njech šo wšchitke wocžakowanja rjenje dopjelnja, njech nětcžišchi narod a tež wšchitke pšchichodne na jich mjedžany hłóž nutrnje poškluchaja, šo by šo tež dale Bože šraleštwo mjes nami twariło temu k cžješcži, kiž je a wostanje Knjes a Bóh, a wožadže k žohnowanju. Napižma šwonow šu tele: Wulki šwón: Knjes ja šłowo wostanje do wėcžnošcže (němšny: O Land, Land, Land, höre des Herrn Wort); šřjedžny šwón: K njebjėšam cžėš našcha dže (němšny: Aus der Erde Last und Leid ruf ich euch zur Seligkeit); mały šwón: Šbóžni šu, kotřiž šu k jehnjecžowej wječžeri powołani (němšny: Kommt, denn es ist alles bereit.) Jako wožebite šnamjo maja šwonny wotewřenu bibliju, šchiz a šelich. Šate šu nowe šwonny wot mišchtra Ššormera we Šřfurcže.

Šištowanje: R. w R. ša hodny (4. advent). B. w B. ša Nowe lėto (28. 12.).

Kupcže šebi hnydom

Ššchėdženał

Protyka ša šerbški lud, kiž płaczi jenož 60 pj. a je na pšchedaň

w Šsmolerjež kniharni a knihicžišcžėrni
w Budyšchinje a pola wšchėch dowėrnikow.